

Zaterdag 15 augustus - Lijiang - Qiaotou.

Met een busje gaan we vanaf Lijiang op weg naar Qiaotou. Het eerste uur is de weg normaal geasfalteerd, maar na een uur verlaten we de asfaltweg en rijden we vervolgens gedurende een uur over een verharde steenweg vol kuilen. Na een reis van 3 uur, komen we in Qiaotou aan. Het guesthouse waar we verblijven is zeer eenvoudig. Op iedere kamer staan 4 bedden, waardoor er amper 2 m² vrije ruimte in de kamer overblijft.

Qiaotou ligt aan de Jinsha-rivier, zo wordt het eerste gedeelte van de Yangzi-rivier in China genoemd. Als je hier het waterpeil van de rivier en de stroomsnelheid van het water ziet, kun je je voorstellen wat een verschrikkelijke taferelen dit verderop in het land moet geven.

's Middags gaan we naar de Tijgersprongkloof. De Huxiaoxia, zoals de Chinezen hem noemen, is na de Drie Kloven in Sichuan de beroemdste kloof van de Yangzi. De legende vertelt ons dat een opgejaagde tijger met één enkele sprong de rivier overbrugde. Twee enorme bergen leunen dicht tegen elkaar aan en een grote hoeveelheid snelstromend water tussen hen in snijdt steeds dieper in de bodem van de 15 km lange en 300 meter diepe kloof.

Door de hevige regenval in de afgelopen periode kunnen we alleen een wandeling maken over het bovenste pad van de kloof.

Dit pad heeft de breedte van een weg en is goed begaanbaar. Ondanks het goede weer stroomt het water van alle kanten van de bergen af in de kloof. Tijdens de wandeltocht door de kloof zien we veel muilezels, koeien en klimgeiten. De mensen die we tegenkomen zijn allemaal zeer donker gekleurd. Dit zal wel veroorzaakt worden door de felle zon en de grote hoogte waarop we ons bevinden. Af en toe wordt de omgeving opgeschrikt door een ontploffing, waarbij in verband met het aanleggen van een weg een stuk rots opgeblazen moet worden.

In één van de zeldzame huisjes die we tegenkomen kunnen we wat drinken. Het blijft toch altijd verbazingwekkend dat je in de meest afgelegen streken en ondanks een nauwelijks bestaande infrastructuur, altijd in staat bent om een blikje Coca Cola te kopen.

Als we teruglopen naar de bus, loop ik nog snel via een lange trap zo ver mogelijk omlaag naar de rivier. Beneden in de kloof heeft men namelijk een uitkijkpost gebouwd, die gedeeltelijk in de rivier staat. Het water komt hier werkelijk denderend langs je heen en soms voel je de waterdruppels tegen je gezicht spatten. Vanaf de uitkijkpost loopt er een trap omlaag, die je normaal langs de oever van de rivier zou leiden. Door de extreem hoge waterstand is er van dit wandelpad echter helemaal niets te zien.

